

- Meditatie
- Ambtelijke praktijk
- Bijbelstudie
- Kerkelijk actueel
- Boekbespreking

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

Meditatie

*En het geschiedde,
als Hij hen
zegende, dat
Hij van hen
scheidde, en werd
opgenomen in de
hemel.*

Lukas 24:51

Is de Kerk door de hemelvaart van Christus er niet armer op geworden? Op het eerste gezicht lijkt dat zo: de Heere neemt nu voorgoed afscheid van Zijn discipelen. Nooit meer zullen ze zich verheugen in Zijn nabijheid. Ze zullen verstoken blijven van Zijn onderwijs en Zijn wonderen niet meer zien. Geen wonder dat ze op dat ogenblik de pijn van dit afscheid diep in hun hart voelen schrijven. Maar hebben ze er wel op gelet hoe Hij van hen heengaet? Hij heft Zijn handen op en zegent hen. Dat betekent in de eerste plaats dat Hij hen toch niet verlaat! Hij geeft hun namelijk Zijn hogepriesterlijke zegen mee. Deze zegen heeft Hij met Zijn eigen bloed voor hen verworven. De littekens in Zijn opgeheven handen

herinneren daaraan. Ja, vanuit die doorboorde handen blijven de schatten van Zijn genade hen toevloeien: vergeving, kracht en vrede...! In de zegen die Hij op hen legt, wordt ook zichtbaar dat Hij hen nooit vergeten zal, ook al wordt Hij van hen weggenomen. Hun namen staan als het ware gegrift in de littekens in Zijn handen. Telkens wanneer Hij in de hemel een blik slaat op die handen, wordt Hij herinnerd aan wat Hij voor hen gedaan heeft. En hoe donker de weg ook is die Zijn kinderen hier op aarde moeten gaan en hoe arm en aangevochten ze ook zijn, de Heere denkt aan hen. Hij kan hen niet vergeten, want zij staan in Zijn handpalmen gegraveerd. Tenslotte duidt de zegen die Hij

op hen legt ook aan dat hij voor hen blijft zorgen. Want Hij treedt met Zijn doorboorde handen het hemelhof binnen. En op grond van het werk dat Hij hier op aarde volbracht heeft, pleit Hij voor de Zijnen. Indien zij gezondigd hebben, zij hebben een Voorspraak bij de Vader (vergelijk 1 Johannes 2:1). En Zijn bede zal de Vader nooit afwijzen. Zo ligt het heil voor Christus' Kerk vast in Zijn zegenende handen. En daarom is zij er door de hemelvaart niet armer, maar oneindig rijker op geworden! Zalig, wie in die rijkdom delen mag.

B. de Romph

Kerkelijk actueel

Ontmoetingsdag

Het bestuur van onze stichting heeft op veler aandringen toch weer een ontmoetingsdag in Werkendam gehouden. U kunt de gehouden toespraken in dit nummer terug vinden. Bezinning op het houden van dergelijke bijeenkomsten brengt mij ertoe aan dit onderwerp ditmaal enige aandacht te geven.

We leven in 2014. De tijd van de grote toogdagen en van de trouw bezochte schooldagen is al lang verleden tijd. In plaats van de schooldag kennen we nu de kerkendag; een eigentijdse variant wat betreft vormgeving en stijl. We moeten afwachten of deze aanpak op langere termijn het zal doen. Onze stichting houdt al vele jaren

ontmoetingsdagen. Deze samenkomsten delen evengoed in het lot van afnemende belangstelling. Het geldt ook van andere landelijke bijeenkomsten dat de mensen er niet meer zo warm voor lopen. Ik wil terwille van de lezers van ons blad een kleine indruk geven van de gehouden bijeenkomst in Werkendam. Wat betreft de sprekers: er werd veel geboden. Zoals

u bekend is, worden er geen op zichzelf staande losse toespraken gehouden, maar wordt één bepaald thema aan de orde gesteld. Het ging dit jaar over de vier evangelisten. Er werden echt verhelderende lijnen getrokken, waar we iets aan kunnen hebben. We houden graag vast aan geestelijke en onderwijzende onderwerpen; dit mede omdat er weinig kennis

Het is immers onmiskenbaar waar dat de huidige situatie in onze kerken vraagt om doordenking en bezinning.

is onder ons. Ik kreeg persoonlijk echt een hernieuwde indruk van de rijkdom van de Schrift. Een even belangrijke doelstelling is de onderlinge ontmoeting. Er is een vaste kring van bezoekers die trouw alle dagen bijwonen. Niet weinigen behoren niet meer tot onze kerken. Vanwege plaatselijke omstandigheden hebben zij onze kerken verlaten. Het blijkt dat afkomst en beginsel hen blijven trekken. Zij waarderen nu te meer wat wij nog in onze gemeenten mogen hebben. Er worden aan de tafeltjes in de pauzes goede gesprekken gevoerd. Het wordt bijna een soort familiedag, waar mensen elkaar graag weer ontmoeten, rond het Woord van God, verenigd door schriftuurlijk onderwijs. Natuurlijk hangt het gehalte niet af van getallen; het RD schatte het aantal bezoekers op driehonderd. U weet misschien wel waar dat getal o.m. ook in de Bijbel voorkomt..... Het moge waar zijn dat er tussen hen en de Gideonsbende enige overeenkomst zou mogen bestaan. Ik ga niet beweren dat zij die afwezig waren, ten prooi gevallen zijn aan lauwheid. Ik weet best dat

de agenda's bezet zijn. De mijne zelfs ook nog wel en de afstand is erg groot, maar als ik er van tevoren mee reken is er geen enkel probleem. Ik ken de verzoeking om een alibi voor eventuele afwezigheid te zoeken. Die heb ik dan meestal ook snel gevonden. Maar als bestuurslid wil ik er beslist niet aan toegeven. Slechts een tiende deel van de lezerskring was daar die dag in Werkendam.

Toch moeten we eens met elkaar doorspreken over sommige redenen van afwezigheid. Ik geloof namelijk dat er ook wel eens argumenten gehanteerd worden die bijsturing vragen. Ook onder ons zullen er zijn die menen dat rond ons blad iets speelt van groepsvorming. U als lezer denkt dat waarschijnlijk niet, want u behoort tot de lezers. Maar zelfs dan kan het gebeuren dat men denkt aan partijtschapen. In dit verband herinner ik dan nog eens aan de voornaamste reden waarom onze stichting werd opgericht. Meerdere predikanten verlieten destijds onze kerken en om dat verschijnsel nu tegen te gaan, richtte men "Bewaar het

Pand" op. Het ging niet om een kerkje in de kerk, er was ook geen sprake van een organisatie rond ons blad. Het ging en gaat om het behoud van de oude Gereformeerde beginselen. In de vele jaren van het bestaan is de uitgave tot zegen geweest. Ik verneem van meerdere kanten dat dit ook nu nog beleefd wordt. Het is immers onmiskenbaar waar dat de huidige situatie in onze kerken vraagt om doordenking en bezinning. Soms moeten ook initiatieven genomen worden. Zo'n initiatief was de laatst gehouden ambtsdragersbijeenkomst. Deze was bedoeld voor al die gemeenten, die menen dat kerkelijke eenheid met de GKV en de NGK grote gevaren in zich bergt. Deze bezwaren leven in gemeenten die heel dichtbij BhP staan; er is echter een bredere kring van gemeenten die op iets grotere afstand toch ook delen in dezelfde bezwaren. De vraag houdt ons allemaal bezig wat er zal overblijven van onze kerken. Het bestaan van onze kerken staat werkelijk op het spel. Dat is niet te ontkennen. Gemeenten en leden hebben er behoefte aan om zich te bezinnen op de vraag hoe we verder gaan; zeker ook nu een stroom van berichten ons telkens weer meldt, dat de GKV groten-deels een geheel nieuwe koers zijn ingeslagen.

Ik ga op dat onderwerp nu verder niet in; er is al genoeg over gezegd. Persoonlijk was ik blij met de ambtsdragersconferentie. Ik was ook wel teleurgesteld. Het bestuur heeft deze bijeenkomst juist niet willen opzetten als een zaak van enkele gemeenten aan een uiterste flank van de kerken. Het was mooi dat we een spreker konden aantrekken die in het moderamen van de GS zitting heeft gehad. Het wonderlijke was dan toch dat desondanks uit die bredere kring van ook bezwaarde gemeenten er vrijwel geen vertegenwoordigers waren. Toch nog bang voor groepsvorming? Of is de eigenlijke reden dan toch zoiets als lauwheid? Ik denk dat er ook een element van individualisme meedoet. Ieder houdt zich bezig met de eigen kerkelijke gemeente. We hebben daar vaak ook de han-

Van de Redactie

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een meditatie opgenomen over Lukas 24:51 van ds. B. de Romph. Ds. P. Roos schrijft in zijn rubriek over ontmoetingsdagen. Verder zijn de vier toespraken over de vier evangeliebeschrijvingen uitgewerkt die op de laatste ontmoetingsdag in Werkendam zijn gehouden. Ds. K. Hoefnagel vult zijn rubriek met 'bange kinderen.' Andere rubrieken komen D.V. een volgende keer weer. Tenslotte nog een boekbespreking.

Zendingsdag Elburg

D.V. 23 juli zal er weer zendingsdag gehouden worden in de Ichtuskerk aan de Vrijheidsstraat. Opening en sluiting ds. J. de Bruin. Sprekers: ds. M.C. Tanis, ds. K. Visser, ds. W. Roos (HHK) en br. W.L. van der Staay zal de vertelling voor de kinderen verzorgen. Aanvang: 's Morgens half elf en 's middags twee uur.

CGK Kerkendag

Op D.V. vrijdag 30 mei (de dag na Hemelvaartsdag) a.s. op Urk rond het kerkgebouw De Ark, Vlechtuinen 4. Thema 'Over en weer.' Van 10.15 uur tot 4 uur.

Prof. T.M. Hofman

Het afscheidscollege van prof. T.M. Hofman zal plaatsvinden D.V. vrijdag 13 juni in de Grote Kerk te Apeldoorn.

Verschijning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. dinsdag 10 juni 2014 verschijnen. Kopij graag binnen woensdag 28 mei, dit in verband met Hemelvaartsdag.

AvH

den vol aan, zeker. Maar juist om die reden hebben we elkaar nodig. Dat de broederlijke liefde blijve.

Als ik deze overwegingen betrek op de ontmoetingsdagen, kan een geringe belangstelling betrekking hebben op lauwheid en ook op een “ieder voor zich” mentaliteit. Natuurlijk zult u zeggen: ik denk over sommige dingen toch net nog weer iets anders. Ook dat is begrijpelijk, maar dat moest nu juist brengen tot onderling dienstbetoon, waar je op kerkelijke vergaderingen altijd zo hoog over hoort spreken. Ook in kringen waar we allen grotendeels gelijk denken en dezelfde belangen verdedigen willen, leven we langs elkaar heen. Laten ambtsdraggers hier eens over nadenken. U loopt met dezelfde vragen als wij; waarom dan toch zo’n geïsoleerde positie ingenomen? Je zou bijna moeten denken aan die spelende kinderen op de markt. Waar zal dit op gaan uitlopen? Zullen onze kerken als los zand uiteen vallen? Ik heb op deze plaats al meerdere malen gepleit voor een vasthouden van elkaar als kerken en gemeenten en leden van en in de CGK. Waarom zijn er vrijwel geen predikanten op dagen van ontmoeting? Men is er wel, als men moet spreken, maar als dat niet het geval is, blijft men weg. Dat is geen teken van broederschap en ook geen stimulans voor onze leden. Welke waarde hechten we aan het kerkverband en aan elkaar?

Ik schrijf deze regels juist na de gehouden bede- en boetedag. De bedoeling was dat we onze noden dringend bij de Heere bekend zullen maken. Binnen de Geref. Gemeenten werd de vrees uitgesproken dat we na die dag weer gewoon doorgaan. Ik voor mij had de gedachte: als zo’n biddag dan maar mag leiden tot bewustwording van de nood waarin we ons bevinden. Ik vrees dat we er niet zwaar genoeg aan tillen. Welke indruk hebt u ervan overgehouden? Zucht u vanwege de gruwelen die in Jeruzalem gedaan worden (Ez. 9:4)? Al heel veel jaren heb ik de gedachte dat de kerk van nu lijkt op de gemeente van Laodicea.

Maar als ik er nader over denk, moet ik constateren dat onze tijd lijkt op een cocktail van de drie gemeenten die door Christus worden bestraft: Efeze, Sardes en Laodicea. Dus de drie ernstige kwalen van deze gemeenten dreigen ook ons en onze kerken weg te vagen. Maar tot elke gemeente wordt nog gezegd: Bekeert u. En in elke gemeente wordt nog opgeroepen het Woord te “bewaren”. In Efeze zou men in onze tijd gedacht, misschien massaal “Bewaar het Pand” lezen. En toch staat ook die orthodoxie, waarom de gemeente ook echt geprezen wordt, aan de rand van de afgrond. Wie zal het durven ontkennen? In Sardes zijn ze ook niet vrijzinnig; er circuleren heel goede namen. De gemeente heeft een goede reputatie zelfs. En toch zegt Christus van die gemeente dat het een kerkhof is. In Laodicea hanteert men kwistig de mengkraan. Het is voor de een te koud, voor de ander te warm; te rechts of te links; dan nemen we de gulden middenweg maar zodat we echt in de lauwheid uitkomen. Toch zijn er heel rijke beloften voor deze gemeenten, maar eerst nadat zij bewustheid hebben gekregen van haar geestelijke armoe en blindheid. Kennen we deze Jezus, Die eerlijk met de gemeenten omgaat? Of houden we alleen maar van Hem als Hij de hemelpoort voor ons opent en als Hij ons helpt in onze noden? Zulke overwegingen kunnen je bang maken. Hoe ver zijn we al weg? Zijn we al niet in slaap gesust? Nee, dit heeft echt niet zozeer te maken met een Panddag die wel of niet bezocht wordt. Natuurlijk niet. Nee, het heeft ook niet alleen maar te maken met onze kerkgang, want daar zit het ook niet in. En zo is er nog genoeg te zeggen. Waar zou het eigenlijk wel in zitten? We hebben een Ezra nodig. Hij was diep bedrukt vanwege de gemengde huwelijken, zo kort na de ballingschap. Toen al dezelfde kwaal die ook de aanleiding was tot de Zondvloed en later de ballingschap. Hij zit verbaasd en bedrukt neer, in diepe rouw (9:4). Priesters en vorsten namen het

voortouw op de weg van de afval. Als hij daar zo eenzaam zit, komen velen tot hem; het zijn allen die voor de woorden van de God Israëls beefden. Ze zijn ontwaakt. Door dat ene voorbeeld van Ezra. En samen staan ze op uit hun bedruktheid ten tijde van het avondoffer. Hun droefheid wordt weggenomen door het zien op het Lam Gods. Hij staat op als een vrucht van de opstanding van Christus. En de roep klinkt: Er is hoop voor Israël. En zo belijden zij hun schuld. En zo reformeren zij huwelijken en gezinnen. Er zijn er ook geweest die dat nu net iets te erg vonden. Zoals ze er ook nu zijn. Zonder de beleving van zijn bedruktheid leefden anderen ook bij de leus: er is hoop voor Israël. Dat doet me toch denken aan die twee die over de muur klommen in het bekende boek van Bunyan. Wat heeft deze dag bij u en mij te weg gebracht? Een Panddag, een Bede- en boetedag, ze mogen niet verzanden. De karavaan mag zo niet verder trekken. Israël mag alleen voorttrekken, als God Zelf de wegen baant. Dan kunnen er grote dingen gebeuren.

P. Roos

Het betekent dat we er van nature blind voor zijn dat we in zo’n diepe val nederliggen, en dat we gans onwillig zijn om het te erkennen, maar hoe de Heere ons dan zondaren ‘maakt’; dat is: hoe Hij ons dan bekendmaakt met onze dodelijke kwaal, er ons ogen voor geeft, om het te zien; ons de ongenoegzaamheid der zelf-bedekking voor ogen stelt, en ons door Zijn roepend, scheppend genadewoord, onder de toepassing des Geestes, buigt en breekt, om ons gewillig te maken; dat wij dit alles gaan erkennen, belijden, in smart en rouw.

G. Wisse, *Uit de Verbondsschat.*

*Ook in kringen
waar we allen
grotendeels
gelijk denken
en dezelfde
belangen
verdedigen
willen, leven
we langs
elkaar heen.*

Mattheus een kroongetuige

Vanaf David lezen wij de koningsgeschiedenis. Daarna de wegvoering naar Babel.

Slaan we het Nieuwe Testament op, dan kunnen we als eerste lezen het Evangelie naar de beschrijving van Mattheüs. Het is opvallend dat hij als eerste wordt genoemd en niet Johannes. Daarin schittert de verkiezende liefde van de Heere. Mattheüs, als jood opgevoed, was een rasechte tollenaar. Godsdienst had weinig of geen waarde voor hem. Geld was zijn leven geworden. Levensverrijking ten koste van een ander. In zijn tolhuis was hij thuis. Jezus kwam, maar hij gunde Hem geen blik. Het oog van Jezus rustte op hem en Hij sprak als Machthebber: Volg Mij. Mattheüs werd een discipel. Zelfs een apostel en schrijver. Een kroongetuige van Jezus. Hij behoorde tot de kring van oor- en ooggetuigen van Jezus (1 Joh. 1:1 en 2). Als schrijver is hij geïnspireerd en geleid door de Heilige Geest. Wat hij geschreven heeft is betrouwbaar en onfeilbaar. Wat in de artikelen 3-5 in de Nederlandse Geloofsbelijdenis staat geldt ook van het evangelie van Mattheüs. Het evangelie is geschreven tussen de jaren 60 en 100 na Christus. Een tijd waarin de christenvervolgung heel sterk was. De haat van Nero was fel en wreed. Wat keizer Domitianus deed mogen we niet voorbijzien. Zeer veel bloed van christenen heeft hij laten vergieten. De agressie van verschillende joden ten opzichte van het christendom was niet voorbij. In die tijd verscheen een evangeliebeschrijving door Mattheüs. De fanatieke tollenaar was een Christus belijder geworden. De heilsv verkondiging spreekt in zijn eerste belijden. De wijze waarop hij dit doet heeft ons veel te zeggen. Mattheüs wijst op het boek van het geslacht van Jezus Christus. Dat boek geeft het geslachtsregister van de Gekomene. Opvallend is de grondgedachte. We hebben in Mattheüs 1 de wording van Jezus Christus. Zijn geboortegeschiedenis. Dit staat niet los van wat we lezen in Genesis 2. Dit zijn de geboorten van de hemel en de aarde als zij geschapen

werden ten dage als de Heere God de hemel en de aarde maakte. Er is een verbinding tussen het begin van Genesis en het begin van Mattheüs. Beide wijzen op de scheppingswil en het doen van God de Vader. Op de zesde dag werd het pronkjuweel van Gods schepping geschapen. Dit vond plaats nadat veel scheppingswerk door de Heere gedaan was, waarbij ook de levensbestemming van het eerste mensenvolk betrokken was. In Mattheüs 1 zien we scheppingsdaad en zo de leiding van de Heere God, Zijn scheppingsleiding door de geslachten. Jezus komt voort uit de geschiedenis van Israël. Als waarachtig, rechtvaardig Mens. Zijn Naam heeft door God de Vader, Zijn Eigen Vader, een eigen betekenis gekregen (Matth. 1:21). De tweede naam Christus is geen siernaam of een aanvulling. Jezus is de Gezalfde. Aan de vaders beloofd en door God tot het drievoudige ambt geroepen. Mattheüs heeft in zijn evangelie allereerst zijn tijdgenoten willen bewijzen dat Jezus van Nazareth de Christus is. En dat Jezus ook als de Christus in de wordingsgeschiedenis aanwezig was. De presentie vanaf het begin mogen we niet vergeten, maar dienen we te erkennen. Nu lezen we in vers 1 tweërlei aanduiding van Jezus Christus. Zoon van David. Zoon van Abraham. Wordt gewezen op David, dan dienen we er zeker aan te denken dat hij als koning een type was van Jezus' koningsschap. Maar bijzonder spreekt dat hij geweten heeft dat uit zijn lendenen de Messias-Koning zou voortkomen. Koning van Israël en daarnaast ook van heidenen (2 Sam. 7). Abraham wordt genoemd. Niet omdat hij de stamvader van Israël was of de vader aller gelovigen. God de Heere riep toen hij alleen was. Een man zonder kinderen met geen enkele levensverwachting voor de toekomst. Welk een woord sprak de Heere na Zijn bevel van exodus. Er komt een groot volk. In u zullen alle geslachten van de aarde

gezegend worden (Gen. 12:3). Het begin daarvan wordt gegeven in de geschiedenis van Abraham. Tot de geboorte van Jezus. Een hele weg wordt gezien. Er is sprake van drie keer 14 generaties. Een driedeling van de geschiedenis. Bij Abraham begon de beloftegeschiedenis waarbij twee bekende vrouwen betrokken werden. Een prostituee en een Moabitische ingelijfd in de heilige linie. Vanaf David lezen wij de koningsgeschiedenis. Daarna de wegvoering naar Babel. Daarna de terugkeer zonder bijzondere vermelding. Maar de geboortegeschiedenis zet zich voort. Koninklijke heerlijkheid is weg, maar genadeheil blijft. Er komt een Rijsje uit de afgehouden tronk van Isai (Jesaja 11). Jozef staat getekend als de godvrezende. Behorend tot het heilsgeslacht. Hij wordt als laatste genoemd, maar voor de Heere is hij zoon van David (Matth. 1:20). Jozef is om Gods wil van koninklijken huize en is levende getuige van de geboorte van Koning Jezus en getuige van het eren van Jezus als Koning door de wijzen uit het Oosten. Zij aanbaden Hem en gaven Hem geschenken (Matth. 2:11). Reeds in het begin is Jezus Christus Koning van Jood en heidenen. Jezus' wordingsgeschiedenis is niet alleen een zaak van het verleden. Jezus' verleden is een eeuwig heden. Verleden en toekomst vormen een eenheid. Sprekende trekken staan er in het Mattheüs-evangelie. Welk een getuigenis lezen we van Jezus in het afscheidsuur van de aarde. En ziet, Ik ben met ulieden alle de dagen, dus elke dag, tot de voleinding der wereld. Amen (Matth. 28:20). Welk een prediking. Vol inhoud. Bemoedigend. Troostvol. Verzekerend. Sterkend. Een gouden woord klonk. Amen. Het zal waar en zeker zijn. Het is de eedformule van Jezus op Zijn belofte. Wie er bij leeft en het zoekt te kennen, neemt de bede van Mozes mee, Psalm 90: 16 en 17. Op doorreis. Op de levensweg. Voor en onder alle levensomstandigheden. Belangrijk is ook oog te hebben voor

de Goddelijke verbindingslijn in en door Jezus Christus vanaf Genesis door Israëls' geschiedenis naar Jezus' geboorte en wat daarop geschied is. Nu gaat het

naar Gods voltooiing. De Koning van Israël, de Koning van de wereld, zal eeuwig leven. Naar Gods wil moet Jezus als Koning heersen (1 Kor. 15: 25). Leven met

onderdanen uit elk werelddeel. De completering van Zijn rijk is aanstaande. Zouden we er bij willen zijn? Waarom en hoe?

M.C. Tanis

Schriftlezingen: Markus 1: 1-8; Markus 16: 1-8

Markus - van het vuur van de wegbereider naar het vuur van de liefde

Wat is de grootste nood van de kerk in onze tijd? Misschien zegt u: 'de verdeeldheid'. Terecht. Dat is een groot probleem. Anderen denken mogelijk: 'Het feit dat de ruggengraat van steeds meer bloeiende gemeenten door interne conflicten en kerkverlating wordt gebroken'. Ook dat is een zorg waarvan je wakker kunt liggen. Een derde stem zegt: 'De grenzeloze theologische en geestelijke verwarring. Wat moet en kan je vandaag nog geloven wanneer de Bijbel op zoveel manieren wordt uitgelegd?' Dat zijn dringende vragen in onze kantelende tijd. Toch denk ik dat het beslissende punt vandaag hierin ligt: 'Het vuur ontbreekt in kerk en prediking'. En dan bedoel ik niet het vuur van mannen – en steeds meer vrouwen – die 'passie voor preken' hoog in hun vaandel geschreven hebben. Onder dergelijke vlaggen loop je namelijk gevaar meer gepassioneerd te zijn voor het 'vuur' van je eigen preken of je eigen gaven, dan voor de werkelijke voortgang van Gods koninkrijk. Het echte vuur dat vandaag de dag veelszins in de kerk ontbreekt, is het vuur van de Heilige Geest. Dat zet namelijk harten van dienaren van het Woord echt in brand als zij voorgaan en maakt ook harten die naar hen luisteren 'brandende' (Luk. 24: 32). Missen we dat toch echt niet te veel?

De geestelijke zoon van Petrus

U vraagt zich wellicht af: 'Wat heeft dit allemaal te maken met

de evangelist Markus? Daarover gaat het toch deze morgen in deze toespraak? Zeker en daarom zal ik eerst iets over Markus en zijn evangelie moeten zeggen. Zijn eigenlijke naam is Johannes Markus. Vermoedelijk is hij de zoon van een rijke Joodse weduwe die in Jeruzalem woont. Zij bezit een ruime woning in de hoofdstad waar de Heere Jezus en Zijn discipelen wel verblijven als zij in de omgeving zijn. In elk geval komt later de huisgemeente van Jeruzalem in haar woning samen (Hand 12:12). Daar zal de jonge Johannes Markus met de Heere Jezus en Zijn boodschap in aanraking zijn gekomen. Waarschijnlijk is hij de jongen die in zijn nachtgoed naar de hof van Gethsemané is geslopen als Jezus gearresteerd wordt. Wanneer de discipelen gevlucht zijn, ontdekken de soldaten deze jongen en grijpen hem. Maar hij schudt zijn nachtgoed van zich af en vlucht naakt weg (Markus 15:51v.).

Later komen we Markus verschillende keren tegen in het boek Handelingen als jonge zendeling (Hand 12:25; 13:5 en 13; Hand. 15:37-39. Zie ook: Kol. 4:10; Filem:24; 2 Tim.4:11). En uiteindelijk treffen wij Markus aan in Rome als leerling en dienaar van Petrus. In zijn eerste brief noemt deze grijze apostel Markus zijn zoon (1 Petrus 5:13). Zoals Timotheus de geestelijke zoon van Paulus is, zo is Markus de geestelijke zoon van Petrus. Nu is er een hele oude kerkelijke traditie die zegt

dat Markus zijn evangelie – vermoedelijk in Rome – uit de mond van Petrus heeft opgetekend. Het feit dat de vurige Petrus in dit evangelie sterk op de voorgrond treedt, onderstreept dit. Dat wordt meteen al duidelijk in het eerste hoofdstuk (Mark. 1:16vv.; 29vv.; 35vv.) en gaat eigenlijk heel het evangelie door. Wat hierbij opvalt, is dat de wijze waarop Petrus getekend wordt, lang niet altijd positief is. Ook de zonden van deze zo vaak al te vurige discipel worden nadrukkelijk genoemd. Het is alsof we Petrus tegen Markus horen zeggen: 'Zo moet je het schrijven, jongen; want zo is het gebeurd!' Natuurlijk heeft Markus dat onder de bijzondere leiding van de Heilige Geest op zijn eigen manier weergegeven. Toch gaat het in zijn werk ten diepste om 'het evangelie volgens Petrus' (Van Bruggen).

Het vuur van de wegbereider

Nu begint Markus zijn evangelie met de woorden: 'Het begin van het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God (Mark. 1:1). Als je deze tekst zou lezen zonder te weten wat er volgt, ligt het voor de hand om te denken: 'Nu komt vast de geboortegeschiedenis van de Zaligmaker aan de orde. Zijn komst op aarde is immers het begin van het evangelie?' Maar dan valt het wel tegen als je verder leest. Want het gaat hier helemaal niet om de beschrijving van de geboorte van de Heere Jezus. Die is zelfs in heel het evangelie van Markus niet te vinden. Nee, de

Ook de zonden van deze zo vaak al te vurige discipel worden nadrukkelijk genoemd.

*Wij zijn
immers
mondige
mensen en
doen graag
ons zegje ook
in de kerk.*

evangelist begint zijn evangelie met de komst van de wegbereider, Johannes de Doper die in de Schriften de tweede Elia genoemd wordt (Mal. 4:5v.; Matth. 11:7vv.; Luk. 1:17). Hij ziet er ook precies zo uit als Elia (2 Kon. 1:8; Matth. 3:4; Mark. 1:6). Nu staat Elia bekend als de vuurprofeet. We kennen allemaal de aangrijpende geschiedenis van zijn strijd met de profeten van Baäl op de berg Karmel (1 Kon. 18:20vv.). Dan laat God vuur van de hemel dalen om te tonen dat Hij God is. Een paar weken geleden stond ik met een reisgezelschap op diezelfde berg Karmel. Daar staat nu een beeld van de profeet Elia. Op de sokkel staan Latijnse teksten. Natuurlijk is er een verwijzing bij naar 1 Koningen 18. Maar er staat ook een tekst bij uit een apocrief boek dat door de Rooms-katholieke Kerk bij het Oude Testament wordt gerekend. Ik kende die tekst niet, maar hij raakte mij toch heel diep. Er staat: 'Toen daalde het vuur van het Woord van de hemel en verteerde alles'. Begrijpt u dat ik hieraan moest denken bij het begin van Markus 1? Het begin van het evangelie is immers dat het vuur van het Woord van de hemel daalt. En de prediking van de tweede Elia brandt alles weg wat de komst van Christus in de weg staat.

Want dat is toch Zijn opdracht? Luister maar. Johannes zegt: 'Beleidt de weg des Heeren, maakt Zijn paden recht'. Wat dat concreet betekent? Onder andere dit: Denk niet dat het genoeg is dat je jezelf beschouwt als kinderen van Abraham. De bijl ligt aan de wortel van de boom en 'alle boom die geen goede vrucht voortbrengt wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Brengt dan vruchten voort der bekering waardig. Bekeert u want het koninkrijk Gods is nabijgekomen' (Mark. 1:3vv.; Matth. 3:2; 8vv.; Luk. 3:8vv.). Deze dringende oproep tot bekering is niet alleen kenmerkend voor de wegbereider. Zij vormt ook een wezenlijk onderdeel van de prediking van de Heere Jezus en van de apostelen na Hem (Matth. 4:17; Hand. 2:38). Het bevel: 'Bekeert u', of 'Bekeer je!' dient ook altijd een

van de levensaders te zijn van de verkondiging van het evangelie in de gemeente van alle tijden (DL II, 5). Alles wat de genadige werking van Christus in ons hart en in ons leven tegenstaat moet uit de weg geruimd worden, opdat Zijn naam verheerlijkt wordt.

Wordt er onder de prediking bij ons weleens iets weggebrand? Want dat moet echt gebeuren! Weet u wat namelijk zo'n groot gevaar is? Dat wij voortdurend bezig zijn onszelf te handhaven. Dat gebeurt vandaag soms heel subtiel. Wij zijn immers mondige mensen en doen graag ons zegje ook in de kerk. Als iemand vanuit de Schrift laat zien dat we geen gelijk hebben, vinden we dat er niet genoeg naar ons geluisterd wordt. En we hebben meteen wel een andere gemeente gevonden. We maken zelf wel uit of we zondagsmiddags nog naar de kerk gaan of een laptopkerkdienst beleggen op een tijdstip dat ons uitkomt. Zelfhandhaving kan ook heel andere vormen aannemen. We kunnen zo verwereldlijkt zijn dat de zondagse vorm van de godsdienst er nog wel is, maar dat we ons hart in feite ieder moment van de dag aan de wereld geven. We kunnen een bepaalde boezemzonde aan de hand houden of ons ongeloof en onze onbekeerlijkheid koesteren, zonder te beseffen dat het schuld is voor God. Ik stop, want er zouden zoveel van dit soort dingen te noemen zijn. Mijn vraag is vooral: 'Gaaf de brand er wel eens in onder de prediking en laat u die zonden dan ook wegbranden?' De bijbelse regel is toch: 'Bekeert u en leeft!' (Ezech. 18: 32; 33:11). Echt geestelijk leven kost dus wat. Het kost ons ons zondige 'ik', ons vlees voor het eerst en ook telkens weer opnieuw. Dat staat natuurlijk haaks op onze consumptie- en genotcultuur. Maar we moeten door de genade van God wel leren 'de zonde te haten, de oude natuur te doden en in een nieuw godzalig leven te wandelen'. Toen Petrus geroepen werd om de Heere Jezus te volgen, heeft hem dat ook nogal wat gekost (Mark. 1:16). Neen, hij hoefde niet letterlijk zijn netten en zijn schepen achter zich te verbranden, maar

hij moest ze wel verlaten. En dat heeft best wat gekost, want – zouden de Urkers zeggen – hij was een 'visserman' in hart en nieren.

U vraagt misschien: 'Doet dat dan geen pijn, die ontdekking van zonden, dat los moeten laten, dat vuur dat dingen wegbrandt?' Jazeker. En toch valt die pijn mee. Achter het vuur van het Woord van de wegbereider en achter alle roepstemmen van het evangelie wordt de opzoekende en trekken-de liefde van Christus zichtbaar. Dat wordt duidelijk in de tweede Schriftlezing.

Het vuur van de liefde

We zijn nu bij het geopende graf op de Paasmorgen. Tot hun verbazing ontmoeten de vrouwen daar een engel die hen zegt dat Jezus uit de doden is opgestaan. Hierop volgen de woorden: 'Zegt Zijn discipelen en Petrus dat Hij u voorgaat naar Galilea; aldaar zult gij Hem zien, gelijk Hij ulieden gezegd heeft' (Mark 16:7). Het gaat nu vooral over die twee kleine woorden 'en Petrus'. Petrus wordt apart en met name genoemd. Dat is weer een trekje dat ons eraan herinnert dat Markus zijn evangelie heeft opgetekend uit de mond van deze discipel. Maar wat wil de speciale vermelding van zijn naam zeggen?

Zij kan de indruk wekken dat Petrus buiten de kring van de discipelen staat. Dat heeft hij zelf tijdens deze dagen zeker zo beleefd. We weten wat er gebeurd is. Tijdens het verhoor van de Heere Jezus door het Sanhedrin, heeft Petrus zijn meester drie keer verloochend. De laatste keer vervloekte hij zelfs zichzelf en zwoer hij een eed: 'Zo waarachtig als God leeft. Ik ken deze mens niet!' (Mark. 14:66vv.). Wat is dat eigenlijk: 'verloochenen'? In de bijbel staat dat tegenover belijden. Petrus heeft nog niet eens zo heel lang geleden beleden: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!' (Mark. 8:27vv.; Matth. 16:13vv.). Feitelijk houdt dat ook in dat hij beleed: 'Gij zijt mijn Christus, mijn Zaligmaker!' Maar nu – in de hof van Kajafas – ontkent hij alles: 'Neen, U bent de Christus niet en u bent ook mijn

Zaligmaker niet!’ Ontzettend: een kind van God en een dienaar van God zondigt zich buiten de kring van de discipelen. Als dan de haan kraait, dringt het tot Petrus door wat hij gedaan heeft. Hij gaat naar buiten en weent bitter over zijn zonde. En van binnen heeft mogelijk een stem gezegd: ‘Je staat erbuiten, Petrus! Je bent niet meer waard een kind van God en een discipel van Christus genoemd te worden. Dat vonnis heb je net met je eigen eed bezegeld.

En toch wordt in deze woorden vooral iets anders benadrukt. Naar mijn gedachte geeft de grondtekst aanleiding om te lezen: ‘En die Petrus daar!’ Waar is Petrus? Hij is in elk geval niet eenzaam in de buurt van het paleis van Kajafas gebleven. Hij is op een gegeven moment naar de discipelen en de vrouwen teruggekeerd die misschien wel in het huis van de moeder van Johannes Markus bij elkaar waren. Maar zijn hart is gebroken en hij schaamt zich voor wat er is gebeurd. En dan is dit het wonderlijke. De opgestane Christus laat via de boodschap van de

engel en de vrouwen aan hem weten: ‘Petrus, ik weet waar je bent. Ik ken je verdriet en je tranen. Met je zuchten, je zorgen, je zwakheden, je zonden ben je voor Mij niet verborgen!

Wat een zegen is het als wij dat ook in ons persoonlijk leven mogen ontdekken. Ondanks al mijn zonden, mijn twijfels, mijn moeiten: Hij weet van mij af; Hij weet waar ik woon en waar ik in zit. Dat geeft moed en schept verwachting!

Hoe is het mogelijk dat de Heere Jezus nog aan Petrus denkt na alles wat er gebeurd is? Petrus heeft Jezus wel afgezworen, maar Jezus is Petrus niet vergeten. De enige verklaring daarvoor is dat Hij Petrus liefheeft. Dat blijkt al daaruit dat op het moment dat deze vurige discipel Zijn Meester verloochent, Jezus zich omkeert en Petrus aanziet (Luk. 22:61). Het is alsof die blik wil zeggen: ‘Petrus, jij kent Mij niet, maar ik ken jou wel in mijn oneindige eenzijdige zondaarsliefde. Petrus Ik ga voor jou de dood in om te lijden en te sterven ook voor deze zware zonde

van de verloochening. Ik neem je naam mee naar het kruis. Ik draag die naam door de dood en door het graf heen op Mijn hart. Ik heb je lief tot het einde, tot in de dood. En als Ik opsta als Overwinnaar van dood, zonde én verloochening, laat Ik het mijn engel zeggen: ‘Dit is ook voor Petrus gebeurd, zelfs voor Petrus (want zo mogen we het Griekse woord voor ‘en’ ook lezen)! We kunnen ons zo voorstellen hoe Petrus dit aan zijn geestelijke zoon Markus verteld heeft: ‘zelfs voor mij...’

En weet u wat het antwoord van Petrus is op deze grote, onverdiende liefde van Christus? Dat lezen we niet hier, maar ergens anders in het evangelie: ‘Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik – ook ik, zelfs ik – U liefheb’ (Joh. 21:17). Dat is het diepste geheim van het leven van de genade als het vuur van de liefde van Christus het vuur van de liefde in ons hart aansteekt en in brand houdt. ‘Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft’ (1 Joh. 4:19).

A. Baars

*Petrus heeft
Jezus wel
afgezworen,
maar Jezus
is Petrus niet
vergeten.*

Lukas: het evangelie van de Heiland van de wereld

We kunnen het evangelie naar de beschrijving van Lukas het Evangelie van de Heiland van de wereld noemen. Het evangelie is niet alleen bestemd voor Joden maar ook voor heidenen. De schrijver van het evangelie naar Lukas was arts, hij was zelf een heidenchristen. Lukas benadrukt dat het evangelie ook voor heidenen bestemd is. We lezen in Lukas 2 bij de voorstelling in de tempel dat Simeon het Kindeke Jezus in de armen nam en ondermeer de volgende woorden sprak: “Een Licht tot verlichting der heidenen en tot heerlijkheid van Uw volk Israël.” Heidenen zouden uit de duisternis van het heidendom gebracht worden tot het licht van het heil van God. De heilswil van God zou aan heidenen onthuld worden en zij zouden

die heilswil mogen verstaan. In Lukas 4 gaat het over de prediking van Jezus in Nazareth. Dit gebeuren wordt wat tijdsvolgorde betreft door Lukas naar voren gehaald om ook hiermee duidelijk te maken dat het heil tot heidenen zou uitgaan. Er is immers sprake van een heidense weduwe ten tijde van Elia en een heidense melaatse ten tijde van Elisa. Hieruit blijkt dat Jezus Zich bewust is van Zijn roeping ook tot de heidenen, Hij weet dat Hij ook voor heidenen is gekomen en voor heidenen zal lijden, sterven en opstaan. In Lukas 24:47 lezen we “En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.” Zowel het begin van het evangelie naar de beschrijving van Lukas als

het einde ervan laten horen dat het evangelie ook aan de heidenen gepredikt moet worden.

De Raad van God

Lukas onderstreept in zijn evangeliebeschrijving dat alles geschiedt naar de Raad van God. We lezen in Lukas 24:7 “De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in de handen der zondige mensen en gekruisigd worden, en ten derden dage weder opstaan.” Het woordje “moet” spreekt van de Raad van God. We lezen daarvan ook in Lukas 24:25-27 “En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben! Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan? En

Er is vergeving voor hopeloos en reddeloos verloren mensen. De mens heeft een zeer grote schuld tegenover God.

begonnen hebbende van Mozes en van al de Profeten, legde hij hun uit in al de Schriften hetgeen van Hem geschreven was.” Het woordje “moest” laat horen dat de vernedering van Christus en dat de verhoging van Christus naar Gods Raad zijn. We denken ook aan Lukas 24:46 en 47 “En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage. En in Zijn Naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.” Het lijden, het sterven en de opstanding van Christus waren naar de Raad van God. Ook de prediking van het evangelie aan alle volken is naar de Raad van God. Het is naar de Raad van God dat de prediking van het evangelie ook in Nederland is gekomen. Heeft het vrucht mogen afwerpen?

Onschuldig

Het was een probleem voor Romeinse burgers en voor andere heidenen, in de tijd dat Lukas zijn evangelie schreef, vertrouwen te stellen in iemand die ter dood veroordeeld was. Hoe zou je immers in een ter dood veroordeelde enig vertrouwen kunnen stellen? Vanuit die gedachte is het te begrijpen dat Lukas heel sterk beklemtoont dat de Heere Jezus onschuldig ter dood veroordeeld is. De Joden beschuldigden Jezus van aanzetten tot opstand tegen het Romeinse gezag, maar Pontius Pilatus daarentegen heeft meer dan eens duidelijk de onschuld van Jezus uitgesproken. Ook koning Herodes heeft niets in de Heere Jezus gevonden op grond waarvan Hij ter dood veroordeeld zou kunnen worden. De moordenaar aan het kruis verklaarde dat de Heere Jezus niets onbehoorlijks had gedaan. Ook de hoofdman over honderd heeft uitgesproken dat de Heere Jezus onschuldig was. We lezen in Lukas 24:47 “Als nu de hoofdman over honderd zag wat er geschied was, verheerlijkte hij God en zeide: Waarlijk, deze Mens was rechtvaardig.” Hebt u als een des doodsschuldige waarde leren zien in de veroordeling van Christus Die Zelf geen zonde heeft

gedaan, maar op Wie al de zonden der Zijnen geladen werden? Christus heeft plaatsvervangend voor al de zonden der Zijnen de toorn Gods gedragen.

Bekering

In de Naam van Christus, dat is niet alleen op Zijn bevel, maar ook op grond van wat Hij van Zichzelf heeft geopenbaard, dus wat we over Christus lezen in de Bijbel, moeten gepredikt worden bekering en vergeving der zonden. Christus heeft de zonden van de Kerk geboet en heeft alle heil verworven. Op grond daarvan kunnen en moeten alle volken opgeroepen worden tot bekering. De inhoud van de prediking dient te zijn: bekering en vergeving der zonden. “Bekering” betekent naar het grondwoord anders denken, iets betreuren of berouwen. Het houdt in verandering van mening, wil of inzicht. Berouw hebben over verkeerde gedachten of plannen of over bedreven zonden. Naar het Oudtestamentische woord betekent bekering: omkeer. We staan van nature met de rug naar God toe. Door de diepe val in Adam staan we met ons aangezicht naar de satan. Bekering betekent radicaal omgekeerd worden. De rug naar de duivel toe en het aangezicht naar God toe. Het is een totale allesomvattende ommekeer van binnen uit, gewerkt door God. Niemand zoekt dit immers uit zichzelf, niemand verlangt hier uit zichzelf naar, niemand wil uit eigen beweging de brede weg verlaten. Het gaat alles van God uit. Bekering betekent: niet langer in de zonde leven. De nieuwe gehoorzaamheid is dan in beginsel werkelijkheid geworden. Het houdt ook in geloven in Christus en Hem navolgen. Bekering houdt in de levende God leren kennen. Het betekent dat de macht van de satan in principe gebroken is in hart en leven. Christus opent gesloten ogen en oren. We gaan lezen en horen zoals we nog nooit gelezen en gehoord hebben. Hebt u het mogen ervaren? Bekering is de gehele ommekeer van de mens over de lengte, breedte en diepte van zijn bestaan.

Vergeving

Tot de inhoud van de prediking behoort ook de vergeving der zonden. De vergeving der zonden is door Christus verworven. Christus is de Zaligmaker Die gekomen is om Zijn volk zalig te maken. Christus heeft macht de zonden te vergeven. We lezen daarvan in Handelingen 2:37 en 38 “En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen, mannen broeders? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.” Wat de verloren zoon in de bekende gelijkenis van de zijde van de vader ervaart, ervaren tollenaars en zondaren als Jezus naar Gods Raad naar hen omziet, met hen omgaat en met hen eet. Buiten Christus is er geen vergeving. Christus heeft Zijn bloed vergoten tot vergeving van de zonden van velen. Er is vergeving voor hopeloos en reddeloos verloren mensen. De mens heeft een zeer grote schuld tegenover God. Wat die mens ook probeert, hij kan die schuld niet wegnemen, hij kan die schuld zelfs niet verkleinen. Alle pogingen daartoe lopen uit op een mislukking. Er is alleen vergeving door het werk van Christus. De hitte van Gods gramschap is geblust in het bloed van Christus. Heeft het waarde voor u mogen krijgen?

Jeruzalem

In Jeruzalem woonden zeer veel vijanden van God en van Christus. In Jeruzalem waren plannen gemaakt om Christus het leven te benemen. In Jeruzalem was het des doods schuldig over de Zaligmaker uitgesproken. In Jeruzalem heeft het geklonken: ‘Kruis hem, kruis Hem.’ In dat vijandige Jeruzalem moest de prediking van het evangelie beginnen. Daar moest gepredikt worden: bekering en vergeving der zonden. De Heere heeft die prediking gezegend. Op de Pinksterdag werden er omtrent drie duizend vijanden bekeerd. Hieronder kunnen er geweest zijn die korte tijd tevoren hadden uit-

geroepen: 'Kruist Hem.' De Heere werkt wonderen van bekering. Dat de prediking begon in Jeruzalem laat ons zien dat het nog kan voor de grootste vijand. Ook in onze tijd bekeert de Heere vijanden. Hij maakt van vijanden volgelingen. De Heere werkt de afsterving van de oude mens en de opstanding van de nieuwe mens. Wee ons,

als we daar niet met ons hart van weten. Wee ons, indien we daar vreemdelingen van zijn en blijven. Dan liggen we onder de toorn van God. Zoekt den HEERE terwijl Hij te vinden is, roept Hem aan terwijl Hij nabij is. Het kan nog voor de grootste vijand. Het is naar Gods Raad, het is alleen door het werk van Christus en het is alleen ge-

nade het leven van de waarachtige bekering te mogen kennen. Alleen in de weg van de waarachtige bekering zal de vergeving van de zonden gekend worden en zal gedeeld worden in de eeuwige zaligheid.

A. van Heteren

Johannes de theoloog

Johannes 20:30-31

30 Jezus dan heeft nog wel vele andere tekenen in de tegenwoordigheid Zijner discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit boek;

31 Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zone Gods; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam.

Tenslotte dus Johannes, de vierde evangelist. Hij wordt ook wel 'de theoloog onder de evangelisten' genoemd. Dat is vanwege het feit dat Johannes -meer dan de andere evangelisten- verslag doet van het onderwijs van de Heere Jezus. En van dat theologische onderwijs zijn een aantal karakteristieke dingen te noemen. Ik noem er één. En dat is dat Johannes in zijn Evangelie -en ook in zijn brieven- benadrukt, dat alleen het geloof in de Zoon deel geeft aan het eeuwige leven. Met dat doel heeft Johannes zijn Evangelie geschreven, in opdracht van God, geleid door de Heilige Geest. Zoals we zien in Johannes 20:30 en 31.

Johannes zegt daar dat de Heere Jezus veel meer gedaan heeft, dan wat wij in het Evangelie lezen. Zo weten wij maar weinig van de kinder- en jeugdjaren van de Heere Jezus. Het meeste wat we weten, gaat over de drie jaren waarin Hij het land rondging. Maar van die tien keer zo lange periode, de eerste dertig jaar, weten we maar weinig.

En dat geldt ook van alle wonderen die de Heere Jezus gedaan heeft. Daarvan is slechts een kleine selectie in de Bijbel opgenomen. Dat was genoeg voor de 1e eeuw, en dat moet ook genoeg zijn

voor de 21e eeuw, zo zegt Johannes. Want de tekenen hebben geen doel in zichzelf. Het gaat in ons leven er niet om dat wij een wonder van genezing meemaken, of dat we wonderlijk gered worden uit moeilijke omstandigheden. Tekenen hebben geen doel in zichzelf.

Dat zien we al duidelijk bij het eerste teken van de Heere Jezus. In Johannes 2 wordt beschreven dat Hij op de bruiloft in Kana water in wijn veranderde. En wat lezen we dan in vers 11? 'Dit begin der tekenen'...? Nee! Maar: 'Dit *beginsel* der tekenen'. Dat wil zeggen: het principe van de tekenen van de Heere Jezus. Met dit teken in Kana zette Hij de toon van Zijn werk. Daar liet Hij zien waar Hij voor gekomen is. Namelijk om mensen die vastgelopen zijn, uitkomst te geven. Om mensen die het niet meer weten, een oplossing te bieden. Om mensen die ongelukkig zijn, gelukkig te maken.

En wat is dan het grootste ongeluk, de grootste nood waarin wij verkeren? Dat is niet dat wij ziek zijn. Dat is niet dat we in de rouw zijn. Met al die dingen mag je wel tot God gaan, maar die aardse nood is niet de grootste nood. De Heere laat ons in Zijn Woord duidelijk weten wat onze eigenlijke nood is. Namelijk dat wij geestelijk dood zijn, door de misdaden en de zonden. En daarom roept Johannes op tot het geloof in de Zoon van God. *Opdat gij, gelovende, het leven hebt, in Zijn Naam.*

In Zijn Naam ligt het leven. Jezus, de Christus, de Zone Gods. Daar zou heel veel over te schrijven zijn, maar ik kan dat in deze samenvat-

ting slechts aanstippen.

Hij heet Jezus. Zaligmaker. Die roepnaam heeft Hij van Zijn hemelse Vader gekregen. En van die roepnaam moeten wij gebruik leren maken. *Want wie Hem aanroept in de nood, vindt Zijn gunst oneindig groot.* En deze Jezus is de Christus. Dat is Zijn ambtsnaam. In die Naam ligt Zijn bekwaamheid als Zaligmaker. Hij is Profeet, Priester en Koning. En deze Jezus Christus is ook nog eens de Zone Gods. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde.

Welnu, in Zijn Namen zien we dat Hij een noodzakelijke, bekwame en gepaste Zaligmaker is.

Maar Johannes benadrukt: dat zijn zaken die alleen te verstaan zijn door het geloof. En dan bedoelt hij natuurlijk het ware geloof. Want er zijn ook vormen van geloof waar de Heere geen genoe-gen mee neemt en waar een mens dus niks aan heeft. En ook daar zou weer veel over te schrijven zijn. Samenvattend moeten we zeggen dat we niks hebben aan het zogenaamde historisch geloof, het tijd-geloof en het wondergeloof. Het gaat om het *ware* geloof. En daar roept Johannes toe op. Met een ernstige en welgemeende oproep. En laten we dan heel helder zijn: voor het ongeloof is er geen enkel excuus. Ongeloof wordt in de Bijbel nergens in bescherming genomen. De tekenen van de Heere Jezus zijn in de Schrift opgenomen 'opdat gij gelooft'. En die oproep en die bedoeling benemen ons alle onschuld en elk excuus. '*Gij hebt niet gewild*', zegt de Heere Jezus. Maar dat wordt nu wel een vraag.

En wat is dan het grootste ongeluk, de grootste nood waarin wij verkeren?

Want hoe moet dat dan? Het geloof is toch ook een gave Gods? Inderdaad. Aan de ene kant is ongelooft schuld. Maar aan de andere kant is het geloof een gave. En wie dat gaat verstaan, die maakt van dit gebod zijn gebed. Dan brengt de oproep tot geloof tot het roepen om geloof. En laten we dat alstublieft niet vergeten! Want ook in onze kerken wordt steeds vaker in het appèl geëindigd. De oproep tot geloof klinkt, met daarin de (al dan niet verborgen) veronderstelling dat een mens dat zelf kan en moet doen. Maar dat de mens onbekwaam is tot enig geestelijk goed, ook tot het geloof, dat wordt steeds vaker verzwe-

gen. Men roept alleen maar op tot het geloof en men vertelt niet waar het ware geloof aan herkend wordt en hoe je aan dat ware geloof kan komen! Maar dat is een misleidende prediking. Want de Heilige Geest overtuigt een mens van zonde. En wat is die zonde? De Heere Jezus zegt in Johannes 16:9 'Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven'. En wie daarvan overtuigd wordt. Te moeten geloven. En dat niet te willen. En dat ook niet te kunnen. Die krijgt de Heilige Geest nodig om hem dat geloof te schenken en te leren beoefenen. Zodat je echt gaat geloven. Kort samengevat, dat je als een totale zondaar de toevlucht neemt tot

Christus. Dat je leert vertrouwen op Zijn Naam. *Jezus*. Wat is die Naam goed voor een verslagen geest. Wat klinkt die Naam zoet in een verbroken hart. En dat is de praktijk van het geestelijke leven. *Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk; die zullen op den Naam des HEEREN betrouwen*. Dat geloofsvertrouwen geeft deel aan het eeuwige leven. In beginsel krijg je dat hier op aarde al. En in de eeuwigheid wordt dat volmaakt.

Katwijk aan Zee, M.A. Kempeneers

Vragenrubriek

Bange kinderen

Het kan ook zijn dat een kind een kwaad geweten heeft omdat hij iets heeft gedaan wat niet goed is.

Soms horen we van ouders die met een bang kind zitten. Iemand sprak van een kind dat soms zo bang kon zijn voor de wederkomst. Hoe daarmee te handelen? Bangheid is niet alleen iets van kinderen. Grote mensen kennen het ook, alleen zullen die er niet gauw voor uitkomen. In de bijbel komen we ook bange mensen tegen, ook onder Gods volk. Denk aan Jakob. Hoewel hij bij zijn terugkeer naar Kanaän een engelenleger tegen kwam, waardoor hij gesterkt verder kon, was hij niet lang daarna toch doodsbenuwd, toen hij hoorde dat zijn broer Ezau er aan kwam! Toen vreesde Jakob zeer, Gen. 32:7. Ook David wist van angst. Toen zijn eigen mannen hem dreigden te stenigen, na de verwoesting van Ziklag, werd hij zeer bang, 1 Sam. 30. Psalm 18 getuigt er ook van. In hun angst wisten zij waar zij het zoeken moesten, bij de Heere. Gods kind wordt kind. En het kind roept om moeder als het bang is. Petrus, de stoere visserman, zinkt in de golven weg en roept in angst: Heere, help mij! Onder mensen komt het voor dat we elkaar uitlachen om bangheid die we van een ander zien. Dat zal

de Heere nooit doen. Zoals een moeder het bange kind troost, zo troost de Heere Zijn kind, ja meer dan een moeder, Jes. 66:13. Het is dwaas om te menen dat een kind van God nooit bang is of hoeft te zijn! Ik durf zelfs te zeggen dat een kind van God gauwer bevreesd is dan zijn ongelovige buurman. Als het onweert en de bliksemstralen verlichten de duistere nacht en de stem van de Heere dondert, kruipt Gods kind soms diep weg onder de dekens, terwijl de buurman op zijn balkon naar de lucht staat te kijken en te "genieten". Gods kind weet immers dat hij voor een heilig God niet kan bestaan? Lot wist zich op zijn vlucht uit Sodom geen raad en was bang dat hij toch nog sterven zou. Maar zijn vrouw stond stil en keek naar de brandende stad. Onder kinderen heb je gevoelige types, die zich snel iets aantrekken of die met de vele indrukken die ze opdoen eigenlijk geen raad weten. Zo kan een kind ook bang zijn voor de dood. Op een gegeven moment ontdekt hij dat alles wat leeft ook weer sterft. Dus dat ook hij zal sterven. Dat is eng, hij wil het niet, wat is sterven eigenlijk?

Hij wil bij papa en mama blijven. En als er dan in de naaste omgeving een sterfgeval is, kan het kind, als het alleen is, bang worden. Sommige kinderen kunnen dat uiten, anderen weten niet goed wat ze moeten zeggen en hebben een angstig gevoel. Moeder moet dan maar raden wat er aan de hand is. Maar houdt er rekening mee dat de dood voor een kind heel dichtbij en eng kan zijn, zeker als hij denkt aan het donkere graf in de diepe grond. Het kan ook zijn dat een kind een kwaad geweten heeft omdat hij iets heeft gedaan wat niet goed is. Het achtervolgt hem. Hij beseft dat God alles van hem weet. Maar hij durft het niet tegen mama te zeggen waar hij mee zit, misschien uit angst voor straf. Misschien gaat hij nu wel naar de hel! Ja, de hel. Wat is dat voor iets vreselijks? Een kind kan ook bang zijn omdat het een verkeerde voorstelling van God heeft. Een grote Man met een lange baard en zwarte ogen. Ik noem maar zo enkele dingen die in het kleine hoofdje rond kunnen spoken. Laten we er als ouders voor waken dat we op enige wijze zelf de oorzaak zijn van vrees bij

ons kind. Dat gebeurt als we de Heere slechts voorstellen als die moeders, die hun kinderen niet aankunnen en de ganse dag dreigen met vader. Wacht maar tot je vader thuis komt! We kunnen zelf de oorzaak van angst zijn als we grof en ongenueanceerd spreken over de dood.

Ouders die de doopbelofte aflegden hebben naar hun kinderen toe een dure taak. Je helpt ze er niet mee om, gesteld dat ze met een zonde tobben, lacherig en bagateliserend die zonde af te doen. Het kan iets zijn, waarom u misschien heimelijk wel moet glimlachen, maar waar het kind mee zit. Houdt uw kinderen voor dat zij hun zonde voor de Heere moeten belijden, en vergeet er dan nooit bij te zeggen dat de Heere ons de zonden dan vergeeft! Spreek goed van God, zeker tegenover uw bange kinderen.

Er is ook een andere kant. Kinderen gerust stellen door te zeggen dat ze schaapjes van de goede Herder zijn en dat God van alle kinderen heel veel houdt, is onjuist. Het is niet waar. Bij de Doop is al gezegd dat ze wederom geboren moeten worden. Houdt ze dat voor. Maar zeg ook dat het kan, omdat God een genadig God is en geen lust heeft in onze dood. Moeten we de werkelijkheid van de hel verzwijgen tegenover ons kind? Hier is heel veel wijsheid nodig, wijsheid die u van God mag begeren. Ook al omdat ieder kind weer anders is. Een kind dreigen met de hel acht ik onjuist. De Heere Jezus deed dat ook niet; Hij dreigde nooit, zelfs niet onder het zwaarste lijden. Maar Hij was wel reëel. Als er Iemand is Die duidelijk is geweest over de realiteit van de verlorenheid, dan was Hij het. We kunnen er met ons kind slechts over spreken als we liefdevol en bewogen zijn. En als we zelf in de hel geloven, maar ook van een God Die redt van het verderf, mogen we soms de juiste toon vinden om erover te spreken. En dan moet je inderdaad op de Doop wijzen. Want het gaat daarin om dezelfde boodschap als in de bijbel, namelijk dat we gereinigd moeten en kunnen worden. Vergeet ook niet om met je kind

te bidden. God weet alles, mijn kind, je hebt gelijk. Maar God hoort ook alles. Hij hoort dat we nu samen tot Hem roepen. Maak uw kind niet bang voor God, maar wel voor de zonde.

Kinderen kunnen voor de wederkomst ook bang zijn. Probeer te ontdekken of het bang is voor het onbekende, of dat er iets zit, een onbeleden zonde bijvoorbeeld. Je kind wijzen op de goedheid van de Heere is niet hetzelfde als zeggen: je hoeft niet bang te zijn. Zeg maar dat we met onze bangheid naar Hem moeten gaan. Hij zal ons helpen! En dan maar bedelen: Heere, zou u mijn kind willen bekeren, zou U in zijn hart willen werken. Praat maar veel met je kind en ga op zijn vragen in. Maar spreek vooral ook veel met God over uw kind. En vraag de Heere of Hij je kind een teer geweten wil geven.

K. Hoefnagel

Boekbespreking

Lody B. van de Kamp, De Joodse slaaf, paperback, 218 blz., € 16,90, Uitgeverij Mozaïek, Zoetermeer, ISBN 978-90-239-9462-6.

De bekende Joodse rabbijn Lody B. van de Kamp heeft deze spannende historische roman geschreven waarin op indringende wijze de misstanden en schrijnende, mensonterende situaties die in de wereld van de slavernij voorkwamen worden weergegeven. Het is voor jong en oud een goede zaak dit boek te lezen.

HARKES
Begraffenissen

Persoonlijke zorg voor uw begrafenis

Dokter Hamburgerlaan 59
2771 JR Boskoop

www.harkesbegraffenissen.nl

Wij verzorgen alleen begravenissen

0172 - 21 21 22

*"HEERE, maak mij bekend mijn einde,
en welke de mate mijner dagen zij;
dat ik wete hoe vergankelijk ik zij"*

Psalm 39:5

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Urk (Eben Haëzer) heeft met droefheid kennis genomen van het overlijden van zijn oud-amtsbroeder

Albert Koffeman

in de leeftijd van 81 jaar.

Met dankbaarheid gedenken wij, dat hij de gemeente gedurende vele jaren met liefde, trouw en toewijding in het ambt heeft gediend, eerst als diaken en later als ouderling.

Ons gebed en meeleven gaan in bijzonder uit naar zijn kinderen, kleinkinderen en verdere familie. De HEERE trooste en ondersteune hen. Hij heilige deze roepstem aan ons aller hart.

*Namens de kerkenraad,
Ds. A.C. Uitslag preses
W.L. Metz scriba.*

Urk, 12 mei 2014.

RST
Zorgverleners

Verpleging & Verzorging

"Fijn dat ik nog thuis kan blijven wonen"

Verpleging & Verzorging door medewerkers met een reformatische identiteit, dat is **een vertrouwd idee**.
Meer informatie? www.rstzorg.nl of bel 0342 - 42 23 24.

RST Zorgverleners biedt ook **kraamzorg** en **huishoudelijke hulp**

**Tot de zomervakantie
naar Texel...**

WEEKEND/
MIDWEEK **€119***
WEEK **€149***

*De Verrassing
Bungalowpark*

www.deverrassing.nl of bel 0222 31 89 06
* Vanafprijs, geldig tot de zomervakantie 2014

VAN STAVEREN
Begravenisverzorging

Sumatrastraat 11
2405 EM Alphen aan den Rijn

**Dag en nacht bereikbaar
en in elke regio**

(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begravenissen
Bestel vrijblijvend het boekje "Mijn laatste wens"
www.vanstaverenbegravenisverzorging.nl

Hulp gevraagd bij de
bouw van drie nieuwe bergdorp-
kerkjes voor arme Miao bevolking

Voor slechts **€ 4,00**
geeft u al 40 bouwstenen!

'Ik zal hen ook in Mijn huis en
binnen Mijn muren een plaats
en een naam geven'

**Bouw
mee!**

Hoeveel stenen neemt u
voor uw rekening?

Uw gift online via onze website of
uw gift op: NL59 INGB 0003 1555 32
T 0252-418269
W www.bonisa.nl

Bonisa! 40 jaar
ZENDING

Een roep uit Malawi
Help de allerarmsten!

Timotheos is een initiatief van de Reformed Presbyterian Church in Malawi.

Timotheos investeert in:

- Onderwijs
- Wezenzorg
- Zorg voor voeding en gezondheid
- Evangelisatie

 Timotheos

Adopteer:

- student	€ 20,-	p/maand
- (wees)kind	€ 12,⁵⁰	p/maand
- groep kleuters	€ 10,-	p/maand

Meld u aan als donateur en schenk een gift.
banknr. 1614.85.502 t.n.v. Stichting Timotheos, info@timotheos.nl

www.timotheos.nl

Comité van aanbeveling: mevr. S.M. Aleman-van Herpen | ds. A.T. van Andel |
prof. dr. A. Baars | ds. G. Beens | ds. J. van Belzen | dr. R. Bisschop | ds. J.G. Blom |
ds. J. den Boer | ds. A.J. Britstra | drs. T. Dorresteyn, huisarts te Ederveen |
dr. W. Fieret | ds. E. Hakvoort | prof. dr. W.J. op 't Hof | ds. A.C. Uitslag |
ds. K. Veldman | ds. A. Vlietstra | mr. L. Vogelaar

Colofon

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk.
Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:
Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren, Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:
Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:
Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:
P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. Telefoon: 0184-669116. Fax: 084-2220131. Email: pand@solcon.nl
NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk. Abonnementsprijs € 17,50 per jaar.
Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 17 dollar per jaar. Advertentietarieven op aanvraag.

ISSN nummer: 0166 - 4646